

■ Працяг тэмы

БЫВАЙ, «ДЭУ»...

У Гродне яшчэ адзін «бамбіла» застаўся без машыны

Вядомае папярэджанне аб залежнасці спакойнага сну ад выканання падатковых абавязанняў перад дзяржавай, на жаль, па-ранейшаму ігнаруеца нелегальнымі таксістамі. Аднак узмацняюцца і меры пакарання так званых «бамбіл». Усе часцей прымяняецца, пэна, найбольш радыкальна мера — канфіскацыя транспартнага сродку. У гэтым нядаўна, так бы мовіць, на ўласнай скуры пераканалася 35-гадовая работнік сельгаскааператыва «Прагрэс-Верцялішкі» Гродзенскага раёна, для якой нелегальная перавозка пасажыраў скончылася не толькі штрафам, але і развітаннем з транспартным сродкам.

Той ноччу, якая аказалася для Сяргея П. ракавой, у яго машыну на вуліцы Паповіча ў Гродне селі тры пасажыры. Маршрут пралягаў да вуліцы Віленскай, дзе таксіст атрымаў ад іх 40 тысяч рублёў. Але гэтым не скончылася. Пасажыры аказаліся супрацоўнікамі падатковай інспекцыі, а кіроўца, нягледзячы на плафон «таксі», — нелегалам, без пасведчання аб дзяржаўнай рэгістрацыі індывідуальным прадпрымальнікам. Пасля чаго аўтамабіль «Дэў» (ён, дарэчы, не прашой тэхнічнага агляда) апынуўся на штрафстаянцы, а парушальнік — у гаспадарчым судзе Гродзенскай вобласці.

Праўда, нелегальны перавозчык не лічыць свае дзеянні сістэматычнымі. Таму судзілі гаспадарчага суда Гродзенскай вобласці дваліцца ліквідаваць правалы ў яго паняцці. Дык воць, у поле зроку падатковых органаў гэты кіроўца трапіў яшчэ ў 2011 годзе. Паколькі тады гэта здарылася ўпершыню, то абышлася без фінансавых санкцый — толькі папярэджаннем і занясеннем прозвішча ў базу незарэгістраванага прадпрымальніцтва.

А летасу ў сакавіку Сяргей П. ўпершыню выклікалі ў гаспадарчы суд Гродзенскай вобласці. У выніку — чарговы пратакол у сувязі з нелегальнай перавозкай пасажыраў і штраф у памеры 40 базавых велічынь. Акрамя таго, для парушальніка прагучаў «апошні званок» — яму патлумачылі, што наступнае ігнараванне правілаў прадпрымальніцкай дзейнасці можа аярнуцца не толькі яшчэ большай сумай штрафаў, але і стратай аўтамабіля. І, як аказалася, падпісаўшы ў свой час гэты дакумент, Сяргей П. зноў узяўся за старое.

Фота: Аляксандр КІШЧУК.

З пункту гледжання інтарэсаў пасажыра, мець справу з такім «спецыялістам» проста небяспечна. Міркуюць самі. На яго рахунку 22 (!) пратаколы аб адміністрацыйных праварушэннях. Тут і перавышэнне хуткасцяна рэжыму, і ігнараванне правілаў дарожнай разметкі, паркоўкі, і зьезда з непрышліпленым рэменьем бяспекі, і непраходжанне тэхнічнага агляда транспартнага сродку.

Ніводнае пытанне, з якім суддзя звяртаўся да Сяргея П., не выклікала ў яго жадання крытычна ацаніць уласныя дзеянні. На ўсё знайшліся апраўданні. Чаму сістэматычна займаўся незаконным падвозам? Дык матэрыяльнае становішча цяжкае — малое дзіця, жонка не працуе (яго афіцыйны даход за мінулы год, паводле звестак Фонду сацыяльнай абароны, склаў больш за 52 мільёны рублёў — Б.П.) Не там машыну спыніў? Дык з паркоўкамі ў горадзе была праблема. Не прашой тэх-агляд? Дык таму і выехаў «па-чорнаму», каб зарабіць грошы на рамонт аўтамабіля і праісці тэхгляд. Не думае пра бяспеку пасажыраў, якія перавозыцца такім аўтамабілем? Дык возіць жа на ім сваю жонку і дзіця. Пры гэтым зьяўляе ў судзе, што «машына ў такім стане, што ездзіць страшна...»

На ішчасце, далейшыя кантакты гэтага кіроўцы з магчымымі кліентамі цяпер калі зусім і не выключаны, дык даволі істотна абмежаваны. Суд аштрафаваў парушальніка на 40 базавых велічынь, а таксама канфіскаваў ягоны аўтамабіль. Хто будзе наступным?

Як пасажыру адрозніць «бамбілу» ад афіцыйнага таксіста? Бадай што па таксометры, які нелегал уключаць не будзе. А вось плафон, жоўтыя палосы і нават жоўтыя нумарныя знакі — яшчэ не гарантыі, што гэта законны перавозчык. — Парушальнікі працяваюць вынаходлівацца, маскіруючыся пад легальных таксістаў. Аднак такі факты ўсё роўна выяўляюцца, і тады адказнасць непазбежная, — папярэджвае суддзя гаспадарчага суда Гродзенскай вобласці Сяргей Лях.

Барыс ПРАКОПЧЫК

Сяргей МАКЕЙ:

«АФІЦЭР ПАВІНЕН УМЕЦЬ УСЁ: І ЖАНЧЫНУ КАХАЦЬ, І РАДЗІМУ ЛЮБІЦЬ, І ПЕСНІ СПЯВАЦЬ»

Песня Сяргея Макея «Айчыны нашай сцяг» прагучыць на парадзе 3 ліпеня ў выкананні зводнага аркестра Узброеных Сіл

Як лічыць палкоўнік запаса Сяргей Макей, у яго самая звычайная біяграфія. Нарадзіўся ў цудоўным гарадку Валожын, што пад Мінскам, у вайсковай сям’і: бацька служыў, маці загадвала бібліятэкай у вайсковай часці. Іншай мары, як стаць «салдатам», у хлопца не было. Пасля заканчэння сярэдняй школы спрабаваў паступіць у ваеннае вучылішча, ды не прашой медыцынскаю камісіяю: траўма пазваночніка. У першы раз хірург сказаў: маўляў, хлопеч, ты не прыгодны да вайсковай службы ўвогуле. У другі раз, калі ўбачыў старога знаёмага на парозе, літаральна выгнуў за дзверы. Трэцім разам усё паўтарылася. Іншы б на яго месцы прымырўся з абставінамі, але толькі не Макей. Чавёртага, апошняга спроба стала для Сяргея ішчаслівай.

85 ГАДОЎ НА СЛУЖБЕ ЁСЕЙ СЯМ’ЕЙ

— На той час мне «стукнула» 20, а прымлілі ў вучылішча толькі да 21, — гадвае мой суразмоўца. — Магчыма, доктар мяне пашкадаваў, а можа, убачыўшы маю ўпартасць, зрабіў выгляд, што не пазаў. Хаця скажу, што гэтыя тры гады я не марнаваў час: займаўся спортам, трэніраваў мышцы спіны. Акрамя таго, паспеў закончыць Мінскі электратэхнікум сувязі. Набытая там спецыяльнасць адпавядала выбранай вайсковай. Таму мне было лягчэй праісці па конкурсе, які складаў 17 чалавек на месца.

Пасля заканчэння каманднага факультэта Чарлавецкага вышэйшага ваеннага інжынернага вучылішча радыёэлектронікі лейтэнант прыехаў служыць у родны горад. У 153-й асобнай радыётэхнічнай брыгадзе асабога прызначэння ён прадоўжыў фамільную справу. Стаж службы сям’і Макея ў гэтым вайсковым фарміраванні налічвае 85 гадоў: тут служылі бацька, маці і родны брат.

— Адночы мой дзед праглядаў здымкі, дзе я сфатаграфаваны з афіцэрамі свайго батальёна каля казармаў, якія знаходзіцца на тэрыторыі сядзібы графа Тышкевіча. І раптам кажа: «Унук, дык я тут у 1938 годзе служыў пры паляках», — смеецца Сяргей Аляксандравіч.

Менавіта ў Валожыне афіцэр праішоў усё прыступкі службовай лесецыі: ад камандзіра ўзвода да камандзіра батальёна. Затым яму праналавалі пасаду ў Міністэрстве абароны Беларусі, пасля быў намеснікам камандзіра 120-й асобнай механізаванай брыгады, зноў вярнуўся ў ваеннае ведамства, адкуль пайшоў у запас у званні палкоўніка.

РАМАНТЫК, ЛЕТУЦЕННІК, ПАТРЫЁТ

— Сяргей Аляксандравіч, наколькі ведаю, вы чалавек творчы, пішаце вершы і музыку да іх. Адкуль у вас талент?

— Калісьці я скончыў музычную школу па класе баяна. Не скажу, што з вялікім задавальненнем туды хадыў, мабыць, больш пад прымусам маці. Асабіста мне было цікавай збіраць макулатуру ці металалом. Але пасля заканчэння школы музыку не забываў. Акрамя таго, у старэйшых класах іграў у вакальна-інструментальным ансамблі на бас-гітары. І сваю першую песню напісаў яраз у школе. Вядома, пра каханне. Гэта была першая спроба п’яра.

Потым гэтае захапленне адышло на другі план. У тэхнікуме ён быў вельмі актыўны, займаўся баскетболам, удзельнічаў ва ўсеазаозных спаборніцтвах, быў камандзірам студэнцкага будаўнічага атрада. У вайсковым вучылішчы дзякуючы моцнаму і зычнаму голасу з пер-

шага дня стаў запявалам, удзельнічаў у самадэклінацыі.

— У пачатку 1990-х на карце з’явілася новая дзяржава пад назвай Рэспубліка Беларусь. Паўстала пытанне аб тым, што спяваць, — гаворыць Сяргей Аляксандравіч. — Калі мы — дзяржава і ў нас ёсць сваё мова, то трэба і спяваць сваё, айчыннае. Прабачце, не «по долінам і по возгорьям шла дивизия вперед» ці «по диким степям Забайкалья». Кінуўся ў бібліятэку, але на армейскую тэматыку там нічога не знайшоў. Вырасьлі пераключыцца на родную мову сваю любімую песню, якую выконваў у вучылішчы, «Армия моя»: «Если на Отчизну нагрянет беда, позовет солдата труба. Армия моя, ты на страже всегда! Ты — моя любовь и судьба». Але пераключыцца з мяне, як высветлілася, не вельмі добры і нічога асаблівага не атрымалася. Але тэма той песні, пра ваенны лёс, пакінула ўва мне адбітак, і на яго пад-

«Адночы мой дзед праглядаў здымкі, дзе я сфатаграфаваны з афіцэрамі свайго батальёна каля казармаў, якія знаходзіцца на тэрыторыі сядзібы графа Тышкевіча. І раптам кажа: «Унук, дык я тут у 1938 годзе служыў пры паляках», — смеецца Сяргей Аляксандравіч.»

мурку я напісаў іншыя вершы, а потым і музыку. У выніку атрымалася мая першая, беларускамоўная страўная песня «Айчыны нашай сцяг»: «Радзіму абараняць у цяжкі час заўжды гатовы. Мы ўсе ўміем ваеваць, але пра мір вядзем размовы!».

Дарчы, 3 ліпеня яна будзе гучаць на парадзе ў выкананні зводнага аркестра Узброеных Сіл Беларусі.

Сяргей Макей стварае розныя песні: пра каханне, дарагі сэрцу Валожын, родную мову. Але, як прызнаецца, бліжэй яму армейскай, ваенна-патрыятычная тэматыка.

— Калі я стаў намеснікам камандзіра батальёна, а потым і камандзірам, вырашыў: трэба, каб у кожнай роце была сваёя песня на беларускай мове. І я ўзяўся за выкананне гэтага задання. Спачатку напісаў песні для сваіх падраздзяленняў, а потым ужо і для іншых.

Творы таленавітага аўтара прыйшліся даспадобы і салдатам, і афіцэрам. Іх запелі ў розных часцях Узброеных Сіл. І калі вы пачуеце песню ў выкананні вайскоўцаў на беларускай мове, то на 50 працэнтаў яна складзеная Сяргеем Макеем. На жаль, прафесійныя пэты і кампазітары на сучасную армейскую тэматыку амаль не пішуч.

— З песняй «Айчыны нашай сцяг» афіцэр удзельнічаў у першым тэлевізійным фестывалі салдацкай песні, зараз ён называецца тэлефестываль армейскай песні «Звязда». І стаў лаўрэатам.

УМЕЦЬ ЗАПАЛЬВАЦЬ «ЗОРКІ»

Падчас працы ў Міністэрстве абароны, пачынаючы з 2006 года, Сяргей Макей і сам займаўся арганізацыяй «Звязды». Цяпер Сяргей Аляксандравіч адышоў ад супрацоўніцтва паміж людзьмі на-

ральных студэнтаў ва ўніверсітэтах Літвы, то яна, па словах Рэмігіюса Жэмайтайціса, у апошнія гады імклава расце.

— Нашым беларускім суполкам тут працаваць можна, прычым працаваць цікава, — кажа былы пасол Літвы ў Беларусі (ён быў самым першым літоўскім паслом у нас) Альфонс Аугуліс. — Мы праводзім ішмат мерапрыемстваў сярод беларусаў літоўскага памежжа. І культурных, і спартыўных. — Я ўнукаў сваіх вучу, каб яны маглі размаўляць на ўсіх мовах, якімі сам валодаю. Безумоўна ж, і беларускай вучу.

— У Еўрапейскім саюзе, членам якога з’яўляецца Літва, адносінам да нацыянальных меншасцяў прапанавана надаваць пастаянную ўвагу, — сказаў у сваім выступленні Раландас Паккас. — Адзінага механізму, праўда, не прапісана, кожная краіна рашае гэта пытанне па-свойму. Пытанне няпростае, але я лічу, што гэта прысутным расказаў прадстаўніца таварыства «Радзіма» Галіна Навіцкая і Вераніка Русакова з Саюза беларускіх грамадскіх яўрайскіх аб’яднанняў і абшчын.

На пасяджэнні «круглага стала» з цікавасцю слухалі і пра беларускі вопыт працы з нацыянальнымі меншасцямі, з беларусамі замежжа. Пра гэта прысутным расказаў прадстаўніца таварыства «Радзіма» Галіна Навіцкая і Вераніка Русакова з Саюза беларускіх грамадскіх яўрайскіх аб’яднанняў і абшчын.

Падчас пасяджэння размова ішла і пра неабходнасць больш цеснага

— Надварот, укладваа асабістыя сродкі. Дастаткова дорага каштуе аранжыроўка, запіс песень. Нядаўна я выдаў першы дыск песень «Айчыны нашай сцяг» з дапамогай маіх сяброў — Віталія Супрановіча, кіраўніка гурта «Стары Ольга» Зміцера Сасоўскага. Але гэта не камерцыйны праект, — адказвае ён.

— Якія планы на будучыню? — Шчыра кажучы, творчасць пакуле пачакае. Дахжыўшы амаль да 50 гадоў, я, нарэшце, пачаў будаваць сваю кватэру. Да гэтага даводзілася жыць з сям’ёй на здыменных кватэрах, у інтэрнатах. Таму сваімі рукамі вадвожу жыллё да ладу.

— З гэтай нагоды і сваім падначаленым заўсёды гаварыў, што сапраўдны афіцэр павінен умець усё: і будаваць, і рамантаваць, і Радзіму любіць, і жанчыну кахаць. Гэта мой прыпынкі на жыцці. Дадам, што Сяргей Макей — актыўны ўдзельнік сацыяльных сетак, дзе прапа-нуоўвае карыстаальнікам ішмат беларускіх песень армейскай тэматыкі. На яго старонкі заходзіць ішмат людзей, якія звяртаюцца з просьбай выкарыстаць творы і сваіх мэтах. І нікому з іх аўтар не адмовіў.

— Калі б усё пачаць нанова, што б паманялі ў жыцці? — дапытваюся ў Сяргея Аляксандравіча. — Магчыма, стаў бы яшчэ і журналістам, — чую ў адказ.

Сяргей Макей сапраўды захапляўся журналістыкай. Нават падчас службы праці камандзіраў дазваляў заўвочна паступіць на факультэт журналістыкі. Але мара ўвасобілася ў даччы Вользе, якая працуе карэспандэнтам на сталічным тэлебачанні (СТБ).

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.

НАВІНЫ

«ПАШПАРТНАЕ» SMS-ПАВЕДАМЛЕННЕ

У сезон адпачынкаў, самы «гарачы час» для супрацоўнікаў падраздзяленняў па грамадзянстве і міграцыі па афармленні і абмену пашпартаў, апошнія прапанавалі жыхарам Віцебскай нуюву паслугу.

— 3 1 ліпеня ў мэтах эканоміі часу грамадзян падраздзяленнямі па грамадзянстве і міграцыі органаў унутраных спраў аказваецца новая паслуга па інфармаванні грамадзян з дапамогай SMS-паведамлення на мабільны тэлефон пра гатуюнасць да выдачы дакумента (пашпарта грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, віду на жыхарства ў нашай краіне, праязнага дакумента), — паведамліла ва ўпраўленні ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкама. — Кошт за адно паведамленне — 1000 рублёў. Для аказання паслугі па SMS-інфармаванні неабходна ў заяве на выдачу (абмен) адпаведнага дакумента напісаць поўны нумар мабільнага тэлефона (+375 *****), на які будзе дастаўлена паведамленне, і прадставіць квітанцыю аб аплаце паслугі.

Ва ўпраўленні па грамадзянстве і міграцыі нагадалі, што пражыванне па несапраўдных дакументах можа пацягнуць прыцягненне грамадзяніна да адміністрацыйнай адказнасці і штрафу ў памеры да 4 базавых велічынь (зараз гэта 400 тысяч беларускіх рублёў). Таму, каб пазбегнуць непрыемнасцяў, трэба свечасова звяртацца ў падраздзяленні па грамадзянстве і міграцыі па месцы рэгістрацыі.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ЗАМКІ: КРОК ЗА КРОКАМ

Згодна з праграмай «Замкі Беларусі», рэстаўрацыю і кансервацыю залегу аб’ектаў гістарычнай спадчыны праводзіць з перспектывай іх далейшага выкарыстання, паведаміў намеснік старшыні Гродзенскага аблвыканкама Ігар ЖУК.

Сёлета плануецца завяршыць кансервацыю Касцельнай вежы Наваградскага замка і часткова аднавіць замкавую агароджу (выдзелена 8 мільярд рублёў з рэспубліканскага і абласнога бюджэтаў), а затым распачаць аднаўленне вежы Шчытоўка, якая ў далейшым будзе музейфікавана. Выдзелены сродкі і на кансервацыю Гальшанскага замка, дзе будзе адноўлена і музейфікавана адна вежа. У Лідскім замку ў гэтым годзе будуць завершаны будаўнічыя работы ва ўнутраным дворыку, а на наступны ёсць планы па музейфікацыі.

На думку Ігара Жучка, самае складанае пытанне на кансервацыі — у Краўскім замку. У сувязі з асаблівасцямі яго канструкцыі стаіць задача выбраць аптымальны варыянт кансервацыі з пазіцыі эканамічнай абгрунтаванасці і максімальнага захавання гістарычнага помніка.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

3 ЭМІРАТАЎ НА ВІЦЕБСКІ ПЛЯЖ

Нацыянальнае зборныя па пляжным футболе з Аб’яднаных Арабскіх Эміратаў, Ірана, Турцыі, Польшчы, Украіны і Беларусі возьмуць удзел у адкрытым міжнародным турніры па пляжным футболе «Кубак Дружбы-2013», які пройдзе ў Віцебску.

— Турнір стартуе 4 ліпеня на стадыёне па пляжным футболе ў пойме ракі Віцебца. Споборніцтвы праводзіцца пад эгідай ФІФА, асацыяцыі «Беларуская федэрацыя футбола» і «Федэрацыя пляжнага футбола». Міжнародныя спаборніцтвы будуць абслугоўваць рэфэры ФІФА з Беларусі, Эміратаў, Ірана, Польшчы і Украіны, — паведамілі ў арганізацыйным камітэце спаборніцтваў. — Цяперашні міжнародны турнір — 4-ы па ліку ў гісторыі развіцця пляжнага футбола ў нашай краіне. Пачынаючы з 2010 года, на гарачых плясках Віцебскага спаборнічалі нацыянальныя зборныя каманды па пляжным футболе з Расіі, Латвіі, Літвы, Украіны, Азербайджана, Польшчы і Малдовы. Такое прадстаўніцтва сведчыць аб міжнародным прызнанні Беларусі, дзе актыўна развіваецца пляжны футбол. Прамое пацвярджэнне — поспехі нашай зборнай каманды ў еўрапейскіх і міжнародных спаборніцтвах высокага ўзроўню.

Для правядзення міжнародных спаборніцтваў у Віцебску функцыянуе спецыялізаваны стадыён па пляжным футболе, які адпавядае ўсім еўрапейскім патрабаванням і стандартам. Сёння ФІФА і Сусветная арганізацыя пляжнага футбола (BSWW) разглядае магчымасць правядзення ў Беларусі адборачнага этапу Лігі Еўропы па пляжным футболе.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ЛЕЙТЭНАНТЫ НА БЕЛЫХ ЛІМУЗІНАХ

Калону белых лімузінаў на цэнтральнай вуліцы Гомеля спынілі супрацоўнікі Дзяржаўтінспекцыі. Як расказала начальнік аддзялення па агітацыі і прапагандзе ДАІ УКС аблвыканкама Вольга Разьвікова, выпускнікі інжынернага інстытута МНС нанялі сем ішмамарак, каб з ветрыкам пракаціцца па вуліцы Савецкай у дзень развітання з навукальнай установай.

Маладыя афіцэры высюваліся падчас руху ў вокны і люкі доўгіх машын амаль па пояс, чым стваралі на дарозе небяспечную сітуацыю. Такім чынам, кіроўцы аўто парушылі правілы перавозкі пасажыраў, і ў дачыненні да іх супрацоўнікамі ДАІ складзены адпаведныя адміністрацыйныя пратаколы. Адначасова былі запоўнены яшчэ і пратаколы за залішнюю таіраванне шкла, ступень прапускання святла жога менш за 75% (для ветравога) і 70% (для іншых). Цяпер кіроўцам прыдзецца плаціць штрафы ў агульнай суме да 6 базавых велічынь на кожную машыну.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ГАНДЛЮЙЦЕ, А ПЛАЦІЦЕ МНЕ?

Адразу тры крымінальныя справы распачаць у дачыненні да былога начальніка арганізацыйна-выставачага аддзела прадпрыемства «Віцебскі абласны цэнтр маркетынгу». Ён падзараецца ў тым, што браў грошы падчас правядзення кірмашоў, а ў касу іх не здаваў.

— Былы начальнік падазраецца ў тым, што ў час правядзення чарговай рэспубліканскай выставы-кірмашу таваравытворцаў «Малы бізнес у фестывальным Віцебску» ў чэрвені 2009 года, з’яўляючыся службовымі паўнамоцтвамі, атрымаў ад індывідуальнага прадпрымальніка 600 тысяч рублёў — за дазвол на ўдзел у гэтай выставе. Узяў грошы, але не ўніх у касу або на разліковы рахунак прадпрыемства, дзе працаваў, — расказаў Васіль Пашкоўскі, начальнік аддзела пракуроры Віцебскай вобласці па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачынасцю. — Ён жа падазраецца, што ў 2010 годзе ў перыяд правядзення ішмага віцебскага кірмашу — тавару народнага спажывання «Перадфестывальны» — атрымаў ад дырэктара прыватнага прадпрыемства 400 тысяч рублёў — за права гандлю. Такім чынам па той жа крымінальнай схеме паклаў грошы сабе ў кішэню.

Відаць, начальнік аддзела вырашыў паставіць сваю дзейнасць на канверт. І таксама падазраецца, што зноў «спакуюсіся»: тры гады таму ў перыяд правядзення ўжо ў Наваполацку пераднавагодняй выставы-кірмашу «Модныя тавары для жанчын» атрымаў ад грамадзяніна больш за 960 тысяч рублёў наяўнымі — за ўдзел жонкі апошняга ў названай выставе. Потым таксама «забыў» пералічыць атрыманых грошы на рахунак роднага цэнтра маркетынгу.

Зараз незаконная дзейнасць маркетолога расследаецца супрацоўнікамі Следчага камітэта.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ТАЙНІКІ Ў «МЕРСЕДЭСАХ»

«Мерседэс» непрацуючага жыхара Камянецкага раёна перасякаў польска-беларускую мяжу на мытным пастае «Пясчатка». Калі супрацоўнікі мытнай прапанавалі 39-гадоваму вадзіцелю праехаць у бокс для паглыбленага надгляду, ён націснуў на газ і паспрабаваў уцячы з тэрыторыі паста. Затрымалі грамадзяніна вайскоўцы памежнай групы.

Як паведаміў супрацоўнік прэс-службы Брэсцкай мытнай Андрэй Дубінка, у выніку надгляду ў дзвярах і пад заднім сядзеннем аўтамабіля знойдзена больш за 350 адзінак кантрабандных адзедня і касметыкі на суму больш за 30 мільёнаў рублёў.

Цікава, што праз пару гадзін перасячы мяжу на «Пясчатцы» са схаваным таварам спрабаваў 30-гадовы брат вышэйназванага грамадзяніна. Прычым таксама на «Мерседэсе». Пры надглядзе выявілі схаваны абутак і вулгашліфавальную машынку. І машыны з абсталяванымі тайнікамі, і тавар канфіскаваны да рашэння суда.

Яна СВЕТАВА.

СТУДЭНЦКАЯ ВЕНДЭТА

За два дні да атрымання дыплама не вярнулася дадому 23-гадовая жыхарка Рэчыцы. Яе напужаная маці адразу ж звярнулася ў міліцыю.

Як паведаміў начальнік ўпраўлення крымінальнага вышуку УУС Гомельскага аблвыканкама Віктар Чыкуноў, супрацоўнікі міліцыі пачалі пошук і правялі неабходныя аперацыйна-вышуковыя мерапрыемствы. Цела дзючыны было знойдзена ў лясным масіве недалёка ад райцэнтра. Міліцыянерамі ў той жа дзень была ўстаноўлена асоба, якая падазраецца ў здзяйсненні забойства. Грамадзянін Расійскай Федэрацыі, які вучыўся сумесна з гэтай дзючынай у Мазырскім ўніверсітэце, год таму сустрэўся з ёй, але я тая аддала перавагу іншаму. Хлопеч не супакоўся і прыехаў для выяслення адносінаў на машыне, у якую ўступіў студэнта села. Сварка скончылася сумна: грамадзянін ударыў дзючыну ў галову. Падзрачнага, які прызнаўся ў здзейсненым злачынстве, аперацыйнікі затрымалі ў Мазыры.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

ПАДЗЕЙ

ФАКТЫ

НАВІНЫ

ПАДЗЕЙ

ФАКТЫ